

colofon

Dorpskrant De Jutter wordt maandelijks gratis huis aan huis bezorgd in Wijk aan Zee. Bewoners van zomerhuizen en anderen, die De Jutter ook willen lezen, kunnen de dorpskrant zolang de voorraad strekt ophalen bij:

VVV	Julianaplein
Spar Supermarkt	Verlengde Voorstraat
Openbare Bibliotheek	Dorpsduinen
Sigarenhandel E. v.d. Watering	Julianaplein
Toeristeninfo Van Amersfoort	Julianaplein
De Moriaan	Dorpsduinen
Muziekwinkel Molenaar	Beverwijk

Bezorging:
Hans Bos 06-128 52 474

Redactie:
Greet Cudovan 373201
Marjan Procee 373109

Administratie:
Guusta Wegman 375931

Advertenties en Archief:
Paulien Rings: 375522
prings@casema.nl

Vaste Medewerkers:
Jan Budding, Carla Seelmeijer en Nelleke van der Lelij

Kopij bij voorkeur per e-mail: Jutter@zonnet.nl of op het redactieadres: Relweg 20, 1949 ED Wijk aan Zee, tot de 15e van de maand. Kopij-inzendingen worden in principe onverkort overgenomen, doch de redactie behoudt zich het recht voor deze om redactionele redenen in te korten. De inhoud is voor de verantwoordelijkheid van de inzender. Anonieme inzendingen worden niet geplaatst. Overname uit De Jutter is mogelijk, mits de bron vermeld wordt. "Juttertjes" mogen hoogstens 4 regels bevatten en zijn voor dorpsgenoten gratis (maar een financiële bijdrage is welkom) en moeten schriftelijk of digitaal aangeleverd worden.

Digitale Jutter: R. Spijker
Opmaak: Punt op de i! 221431
Druk: Drukkerij Kortkaas Beverwijk B.V.
Oplage: 1200 exemplaren
Uitgave: stichting dorpskrant De Jutter

Wij zijn ontHANd

Op 11 juni om tien over half vijf kwamen er zware zeedampen Wijk aan Zee binnenrollen. Zij namen in het voorbijgaan de laatste adem van onze Han mee. Als een zucht van verlichting. Maar ook als een kille wurg-greep, want ze namen Han zelf mee. In een keer is de bouwploeg ontHANd. Wij zijn twee linkerhanden kwijt. Han de Man is er niet meer. Hij zit vast met andere SaWaZ coryfeeën als Rene van Soest, Leo van der Zwet en Hein de Vries nu ergens op een bankje lachend te kijken hoe wij verder ploeteren. Want we weten zeker dat hij Marie-José, de kinderen en ons in de gaten houdt.

Ze zeggen dat hij alles kan, onze Han.
Niemand kan de weersomstandigheden regelen.
Niemand kan ver vooruit plannen.
Maar Han regelt sneeuw voor onze kerstsa-men-zang.
Het mooiste weer voor Ezels en Kwasten.
Zelfs zijn braderieën vinden plaats onder de door Han verzorgde blauwe hemel.
Maar als je de zeedamp op jouw moment het dorp in kan laten trekken,
pas dan kan je zeggen dat je alles kan...

Wijk aan Zee heeft op indrukwekkende wijze afscheid genomen van onze Han. Onze supercoördinator, onze beëdigde notaris, onze eigen wijkagent, onze veilingmeester, onze voorzitter en allemansvriend, maar in de beste betekenis. Het is nu niet moeilijk meer om te bedenken hoe geliefd Han in het dorp is. Een bijna eindeloze stroom van mensen trok van zeven tot negen aan zijn baar voorbij.

Ze zeggen dat hij alles maken kan, onze Han.

Han, de drijvende kracht achter de bouw-ploeg.
Wat zijn ogen zien, kunnen zijn handen ma-ken.
Toegegeven, hij kan naast zijn officiële linkerhand altijd een tweede extra linkerhand inzetten.
Zijn gereedschap is daar volledig op aangepast.
Het blijft altijd nieuw, nog in de originele verpakking.
Zelfs zijn schroevendraaier, boormachine en zijn hamer zijn dubbel linkshandig.
Pas als je daarmee kunt bouwen, kan je zeggen dat je alles kan...

In memoriam Han Velthuijs

Op maandag 11 juni 2007 is Han Velthuijs overleden, enkele dagen voor hij 59 jaar zou worden. Han Velthuijs was oud-voorzitter en oprichter van de Stichting Actief Wijk aan Zee (SAWAZ). Hij vond, dat de goede ervaringen met de bouwploeg en de kookploeg overeind moesten blijven. Die ervaringen stamden uit 1999 toen Wijk aan Zee Cultureel Dorp van Europa was. Al in februari 2000 bracht hij Sawaz als stichting op de been en die eerste zomer ging het er meteen heftig aan toe. Voor de feestelijkheden was een vergunning nodig en die liet treurig lang op zich wachten. In verband met een kindercircus werd Han op de dag van aankomst overvallen met de vraag, naar 'exotische en verscheurende dieren'. Die ene keer kwam heel even zijn opvliegende aard naar boven en liet zijn gevoel voor humor hem in de steek.

Toch waren het juist zijn gevoel voor humor en zijn niet te verwoesten optimisme, die Sawaz tot bloei brachten en in beweging hielden. Sawaz had in de eerste jaren geen geld. Het was Han, die een list bedacht. Zijn SAWAZ-obligaties gingen vlot van de hand. De actie slaagde, dank zij zijn verkoop-talent. Jaren achtereen bleef Han de stuwende kracht van Sawaz en tegelijk buitengewoon lid van de bouwploeg. Wel op de uitdrukkelijke voorwaarde, dat hij geen hamer en geen spijker zou aanraken. Zijn onhandigheid was spreekwoordelijk.

De meeste mannen van de bouwploeg kenden elkaar van de volleybalvereniging WWV '72. Zij hielpen elkaar bij huiselijke verbouwingen, bij onderhoudswerk en verhuizingen. Zo ontstond een vriendenkring rondom Han. De kring groeide uit tot een ploeg die van wanten wist. In 1999 en in de jaren die volgden, bleek dat zonneklaar.

Han Velthuijs gaf leiding aan de vergaderingen van de vrijwilligers van Sawaz als een man uit het onderwijs. Hij deed het staande en gaf ruimte aan levendige discussies. Ook als veilingmeester van het jaarlijks evenement 'Ezels en Kwasten' heeft hij vele bieders tot opbieden en tot kopen gebracht. Zijn ervaring als opleider van verkooppersoneel kwam hem daarbij goed van pas. Hij had alle belangrijke verkooporganisaties en winkelketens van Nederland wel van binnen gezien. Het NOVA college was zijn non-profitbasis. Maar dat hield Han niet tegen om die tak van training zeer winstgevend te maken. Zo was hij, een innemend mens en een winkelman in hart en nieren. Het dorp Wijk aan Zee heeft met zijn overlijden een groot verlies geleden.

Op vrijdag 15 juni 2007 hebben zijn vele vrienden en tal van bekenden afscheid genomen. In stijl lag hij opgebaard in café De Zon. Liggend in een kist, die de bouwploeg voor hem had getimmerd. Een gebaar van liefde en toewijding en een laatste dankbetuiging voor een man met een hárnt voor Wijk aan Zee. Op zaterdag 16 juni werd Han Velthuijs in besloten kring gecremeerd. Zijn dood zal in vele harten nog lang schrijven.

Jan Budding, mede-oprichter Sawaz

Marie-José, Pauline en Eimerd, Nancy en Rob, Martin en familie, we hebben prachtige herinneringen aan Han. Die houden wij vast. Die kan de zeedamp ons niet afnemen. Het komt wel allemaal goed, maar het zal niet makkelijk zijn. Han, nogmaals namens ons allemaal bedankt, je hebt ons de stichting SaWaZ en heel veel moois gegeven.

Cees en Wim Hamers

Dubbele Tranen

Ik loop te wandelen langs de dorpsweide al dat zand in de rondte doet erg zeer sommige plekken beginnen groen te worden zelfs om het kunstmatige grondwatermeer.

Ik loop even op met Han Velthuijs bewonderen de draak met wat gein hij vertelt over zijn slopende ziekte is blij.... even uit het ziekenhuis te zijn.

Hij hoorde zelfs al kikers kwaken die gingen daar heerlijk aan de leg we moeten er samen om lachen die beesten krijg je daar nooit meer weg.

Beverwijk hoe is het toch mogelijk als jullie in ons dorp wat doen dat het voor de zoveelste keer mis gaat hoe komen jullie aan die extra poen???

Men zegt: Wijk aan zeeërs zijn overal tegen zeuren en schoppen overal tegen aan deze ENE keer hielden we ons mondje en prompt... is het volkomen mis gegaan.

Vanuit een hoek sta ik nu te kijken men is weer aan klooiën in de wei denk aan het gesprek met Han Velthuijs niet te begrijpen... hij is er niet meer bij.

Langzaam maak ik mijn rondje in mijn hoofd is het een vreselijk rumoer dan hoor ik iemand heel duidelijk zeggen Ja Ton jammer... de wei is naar zijn moeder!

Ton Mars

Pietje Bell...

Als Han zijn Marie-Jose voor de eerste keer over de drempel draagt van Zeecroft nummer 8, heeft hij geen enkel vermoeden dat hij is omsingeld door jongelui, die er sinds de oprichting van De Moriaan een bijzondere hobby op nahouden. Het duurt niet lang of de opgeschoten buurjongens van nummer 4, 10 en 12 praten net zo lang op hem in tot hij zich laat verleiden tot een proeftraining bij de volleybal.

Als Han voor het eerst het zachte leer met zijn vingertoppen beroert, gaat er een lichte zucht van teleurstelling door de zaal; Heren 1 zal hij nooit halen. Maar Han is een doorzettetje, slaat geen training over en realiseert zijn eerste doelstelling: hij wordt in een hoger team ingedeeld dan Paul Blitz. In 1978 speelt hij voor het eerst competitie in Heren 4, eerst als allrounder, later – onbegrijpelijk – als spelverdelers.

Een van de uitgangspunten van het volleybalspel is dat er geen fysiek contact plaatsvindt tussen de tegenstanders, waar de arbiter streng op toeziet. Wat formeel ook niet mag, maar minder goed te controleren valt, is de verbale communicatie tussen de opponenten, met als doel de tegenstander uit het spel te halen. Han laat zien hier grote aanleg voor te hebben en na enige oefening mag hij deze vaardigheid zelfs tot zijn specialisme rekenen. Menig volleyballer van de bezoekende partij ziet zich genoodzaakt om na een duel tegen heren 4 de edele volleybalsport de rug toe te keren.

Het zei gezegd, Han is geen grootse volleyballer en een inderhaast aangemeten kunstknier mag niet baten. Buiten het veld – in de foyer van De Moriaan op precies te zijn – geeft Han met zijn rappe tongval heldere analyses over de toestand in de wereld in het algemeen, en de zojuist gespeelde wedstrijd in het bijzonder. Tja, dan val je op, dan vraag je om het voorzitterschap van WWV '72. Deze voorbeeldfunctie bekleed hij tussen 1988 en 1995, onder het motto: ik zeg wat ik denk en delegeer wat ik beloof. In deze periode wordt de kiem gelegd voor zijn latere vrijwilligerscarrière, waarin Han het delegeren tot kunst verheft. Dat hebben wij geweten.

Een van de jaarlijkse hoogtepunten is het bezoek aan het Belgische Assenede, een internationaal volleybaltoernooi in de open lucht, net over de grens. Het team van Han komt uit in de recreantenklasse. Het volleyballen is bijzaak, er wordt gelachen om elk punt of verprutste kans. Alleen tegen iets te fanatieke oosterburen, die eveneens uitkomen in der Reihe Herren C, gaat het er in verbaal opzicht af en toe stevig aan toe. Als tweede reserve-aanvoerder laat Han zich in dit opzicht niet onbetuigd. Maar tijdens het verbodingsfeest wordt de vrede weer getekend. Verkleed als Sinterklaas bedankt Han - hartje zomer - Ben Schellevis voor de uitstekend verzorgde barbecue. Assenede, meestal mooi weer, soms drijf je weg uit je tent, maar altijd lachen om die Belgen.

Als zijn knie echt niet meer wil stopt Han met volleybal, maar wij zien hem gelukkig nog regelmatig op de tribune. Zijn vrije tijd is inmiddels volledig opgeslokt door de Stichting Actief Wijk aan Zee.

Han is niet meer, wat resteert zijn de herinneringen:
Han, die als veilingmeester Aad Durge een antiek kastje verkoopt, dat door echtgenote Louise beschikbaar is gesteld in het kader van het 15 jarig jubileum.
Of Han die, nadat een medespeler in Assenede verwoestend uithaalt op zijn setup, de scheidsrechter om een minuut stilte vraagt.

Wij hebben een minuut stilte gehouden voor onze Han Ridder in de Orde van Assenede Pietje Bell vermomd als grijze meneer.

Jan Aardenburg, Frank van Gool en Peter Meester